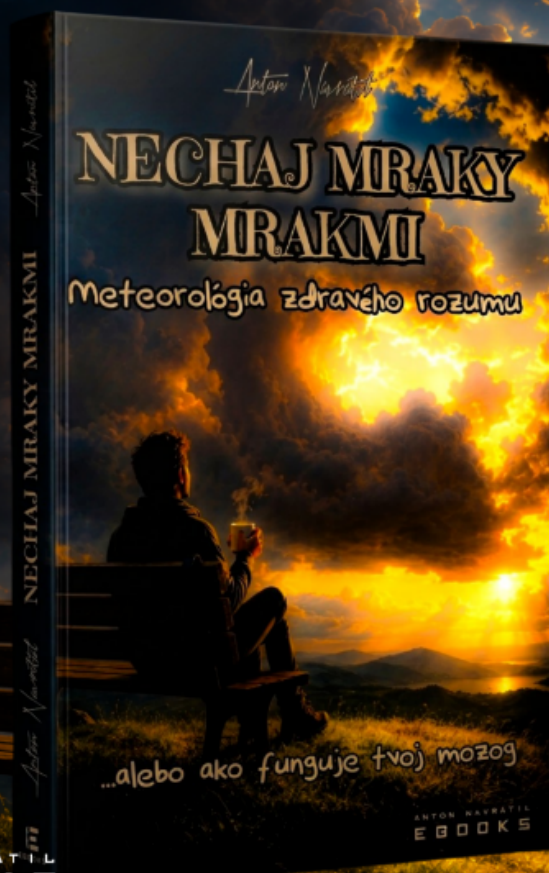

ANTON NAVRÁTIL
EBOOKS

Ochutnávka z knihy NECHAJ MRAKY
MRAKMI!

Kapitola 2: Zoznámte sa, toto je Jozef

(Ten, čo má najlepšiu prácu na svete)

Ak si čítal moju predchádzajúcu knihu

Samoobsluha menom život, určite si

pamätáš Fera. Fero je ten nekompromisný

SBS-kár, ktorý stojí na dverách tvojho

života, skenuje červené vlajky a vyhadzuje

toxických debilov späť na ulicu. Fero sídli na

oddelení zvanom Amygdala. Má ťažkú,

stresujúcu prácu, lebo musí neustále niečo

riešiť a pred niečím ťa chrániť.

Ale Fero nie je v tvojej hlave sám.

O niekoľko poschodí vyššie, na luxusnom

balkóne prefrontálneho kortexu, sedí

chlapík, ktorý má tú najlepšiu prácu na

svete. Volá sa Jozef. Je to tvoj osobný

vnútorný meteorológ.

Jozefova pracovná zmluva obsahuje len

jeden jediný bod: Nerobiť absolútne nič.

Jozef má pred sebou monitory, na stole

teplú kávu a jeho jedinou úlohou je sledovať,

aké počasie sa práve ženie tvou hlavou. Jozef pozná Fera z videnia. Občas sa pozrie dole z balkóna a vidí, ako Fero na prízemí potí krv, behá, panikári a snaží sa vyriešiť nejaký prúser (napríklad prečo ti kolega neodzdrazil).

Ale Jozef má prísny zákaz zasahovať. Keby sa postavil, zišiel dole za Ferom a začal by mu pomáhať mlátiť ľudí alebo chytať mraky do igelitky, okamžite by dostal výpoveď. Jeho oddelenie by skolabovalo. Jozefova sila a jeho jediná hodnota spočíva v tom, že zostane sedieť na zadku.

Keď sa vonku, vo svete tvojich myšlienok, prirúti ťažký čierny mrak a začne z neho liať úzkosť, čo urobí Jozef? Nezačne na ten mrak vrieskať. Nesnaží sa ten dážd' zastaviť holými rukami. Len si sŕkne z kávy a sucho do mikrofónu skonštatuje: "Vážení, na oddelení sebavedomia aktuálne hlásime zrážky a silný vietor. Predpokladáme, že to do večera prejde. Prajem pekný deň." Väčšina z nás však Jozefa nikdy nezamestnala, alebo sme ho zamkli niekde v

pivnici. Namiesto neho nechávame celú firmu riadiť iba prepracovaného Fera. Výsledkom je, že žijeme v neustálom stotožnení s počasím. Keď príde úzkostná myšlienka (búrka), okamžite do nej skočíme po hlave a Fero začne strieľať do mrakov. Sme premočení do nitky, blesky nám trieskajú okolo uší a my máme pocit, že sa v tom lejaku utopíme.

Naša "meteorológia zdravého rozumu" nie je nič iné, než zoznámenie sa s Jozefom. Učíme sa s ním sedieť na tom balkóne. Učíme sa rozoznať rozdiel medzi tým "byť priamo v centre búrky s Ferom" a "sledovať búrku z teplej obývačky s Jozefom".